

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4917

гр. София, 30.10.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
закрито заседание на 30.10.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **8033** по описа за **2012** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините
(ЗОДОВ).

Предявени са обективно и субективно съединени иски от Г. К. Т. и М.
Г. Т. срещу Столична община за присъждане на имуществени вреди в размер на 9084,
52 лв, включващи претърпени загуби и пропуснати ползи описани в ИМ и
неимуществени вреди общо за сумата от 15 000 лв. представляващи притеснения,
прегълтнати обиди и унижения и надменно поведение в резултат на
незаконосъобразни действия на ответника.

С уточняваща молба от 29.10.2012г. ищците са уточнили, че вредите са
произтекли от предписание от 16.11.2010г. и констативен протокол № УТ-9400-70 от
9.02.2011г.

На основание чл.159 от АПК съдът извършва служебно проверка по
допустимостта на жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна с приложените по
делото писмени доказателства и обсъди твърденията на ищците приема от правна
страна следното:

Оспорените предписание от 16.11.2010г. и констативен протокол №
УТ-9400-70 от 9.02.2011г. не притежават белезите на индивидуален административен
акт по смисъла на [чл. 21 АПК](#), поради което и не подлежат на съдебен контрол.
Предписанието и констативния протокол нямат характер на индивидуален
административен акт по [чл. 214 от ЗУТ](#), който да подлежи на съдебен контрол. Те са
част от процедура по контрол на незаконно строителство, част от реализиране на
административнонаказателна отговорност и това е видно от предупреждението към
адресата на предписанието, че ако не изпълни предписанието ще бъде наложена
глоба. Предписанието няма характер на самостоятелен административен акт,

подлежащ на оспорване. Същите имат подготвителен и уведомителен за предстоящи действия и актове характер, те са писмена оценка, съдържаща мотивирано заключение въз основа на конкретни факти, че е извършена нередност. За да е налице индивидуален административен акт трябва с него да се засягат права и да се създават задължения без да е необходимо издаване на последващ акт. Оспорените предписание и констативен протокол са елемент от сложния фактически състав по издаване на окончателен административен акт, поради което и попадат в хипотезата на чл.21 ал.5 от АПК и самостоятелното им обжалване е изключено. Ето защо липсва издаден в хода на административното производство индивидуален административен акт, с който да се засягат законните права и интереси на Г. и М. Т. и който акт да подлежи на оспорване по реда на чл.145 и сл. АПК. При това положение оспорването им е недопустимо по см. на чл.159 т.1 АПК следва да се остави без разглеждане.

Според чл. 207 ал. 1 от АПК когато производството по оспорването на административния акт бъде прекратено, прекратява се и производството по съединения с него иск, освен ако той е за обезщетение за вреди от нищожен административен акт или производството по оспорването е прекратено поради оттеглянето на административния акт. С оглед изложените аргументи, че в случая не са налице индивидуални административни актове от които евентуално да са настъпили вреди и не са налице изключенията по ал. 1 и, че условие за допустимост на иска за вреди е допустимостта на оспорването на административния акт, каквото в процесния случай не е налице на осн.. чл.207, ал.1 от АПК следва да се прекрати производството и по иска за вреди.

Като взе предвид горното и на основание чл. 159 т.1 във вр. 207 от АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Г. К. Т. и М. Г. Т. обективирана в ИМ и в молбата –уточнение от 29.10.2012г. срещу предписание от 16.11.2010г. и констативен протокол № УТ-9400-70 от 9.02.2011г. и предявените искове за вреди- имуществени и неимуществени.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№ 8033 по описа за 2012г. на Административен съд София-град, II отд, 39 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 7-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на основание чл.138 АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: